

T. V. Havlíček

Drobnosti ze stereometrie

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 18 (1889), No. 2, 76--78

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123280>

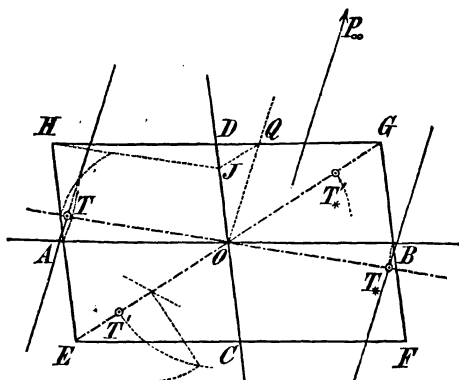
Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1889

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Obr. 4.

Poznámění. V odstavci 4. obsažen jest zároveň způsob, jímž lze najíti průsečíky T , T_* jisté přímky s ellipsou, považující přímku za poláru a najdouce k ní pol P .

V odstavci 5. obsažen jest způsob, jímž lze najíti průsečíky T , T_* průměru s ellipsou, najdouce k němu pol P_∞ .

Jak se sestrojí průsečíky T' , T_*' úhlopříčné rovnoběžníka s ellipsou? (Dokončení.)

Drobnosti ze stereometrie.

Sděluje

T. V. Havlíček, s. professor ve Valašském Meziříčí.

I. Kubatura jehlance.

Rozdělíme-li výšku v libovolného jehlance J na n stejných dílků a vedeme-li dělicími body řezy b_1, b_2, \dots, b_{n-1} rovnoběžně s podstavou $b_n = b$, rozpadne se jehlanec pro lim $n = \infty$ na n hranolů o výšce $\frac{v}{n}$.

Bude tedy

$$(1) \quad J = \frac{v}{n}(b_1 + b_2 + \dots + b).$$

Zmíněné řezy mají se k sobě, jak známo, jako čtverce vzdáleností jejich od vrcholu jehlance

$$b_1 : b_2 : \dots : b = 1^2 \left(\frac{v}{n}\right)^2 : 2^2 \left(\frac{v}{n}\right)^2 : \dots : n^2 \left(\frac{v}{n}\right)^2 = 1^2 : 2^2 : \dots : n^2.$$

Z toho jde

$$(b_1 + b_2 + \dots + b) : b = (1^2 + 2^2 + \dots + n^2) : n^2,$$

a dále

$$b_1 + b_2 + \dots + b = \frac{b}{n^2} (1^2 + 2^2 + \dots + n^2) = \frac{b}{n^2} \frac{n(n+1)(2n+1)}{6}.$$

Srovnáním tohoto výsledku s (1) vznikne

$$J = \frac{vb}{n^3} \frac{n(n+1)(2n+1)}{6} = vb \frac{\left(1 + \frac{1}{n}\right) \left(2 + \frac{1}{n}\right)}{6}.$$

Pro $\lim n = \infty$ jest konečně

$$J = \frac{vb}{3}.$$

II. Kubatura koule.

Rozdělíme-li poloměr r ve středu podstavy polokoule $\frac{K}{2}$ kolmo strmicí na n stejných dílků a vedeme-li dělicími body řezu $\pi r_1^2, \pi r_2^2, \dots, \pi r_{n-1}^2$ rovnoběžně ku podstavě πr^2 , rozpadne se polokoule pro $\lim n = \infty$ na n válců o výšce $\frac{r}{n}$.

Bude tedy

$$(1) \quad \frac{K}{2} = \frac{\pi r}{n} (r^2 + r_1^2 + \dots + r_{n-1}^2).$$

Z obrazce poznáme, že

$$\begin{aligned} & r^2 + r_1^2 + r_2^2 + \dots + r_{n-1}^2 \\ &= r^2 + \left(r^2 - 1^2 \frac{r^2}{n^2}\right) + \left(r^2 - 2^2 \frac{r^2}{n^2}\right) + \dots + \left(r^2 - \overline{n-1}^2 \frac{r^2}{n^2}\right) \\ &= nr^2 - \frac{r^2}{n^2} (1^2 + 2^2 + \dots + \overline{n-1}^2) \\ &= nr^2 - \frac{r^2}{n^2} \cdot \frac{n(n-1)(2n-1)}{6}. \end{aligned}$$

Srovnáním tohoto výsledku s (1) vyjde

$$\frac{K}{2} = \frac{\pi r^3}{n} \left(n - \frac{1}{n^2} \cdot \frac{n(n-1)(2n-1)}{6} \right)$$

nebo

$$\frac{K}{2} = \pi r^3 \left\{ 1 - \frac{\left(1 - \frac{1}{n}\right) \left(2 - \frac{1}{n}\right)}{6} \right\}.$$

Pro $\lim n = \infty$ jest konečně

$$\frac{K}{2} = \frac{2}{3} \pi r^3, \text{ a tedy } K = \frac{4}{3} \pi r^3.$$

Poznámka redakce. Budiž podotčeno, že uveřejnil *H. G. Zeuthen* ve článku, nazvaném „*Nogle Bestimmelser af Pyramidens Volumen*“, způsoby, jakých *Euklíd* a *Archimedes* užívali k vypočítávání krychlového obsahu pyramidy a zároveň udává, jak se řešívá úloha ta methodami moderními. (Tidsskrift for Mathematik. Udgivet af J. P. Gram og H. G. Zeuthen. Kodaň. 8° (5) IV.). O vypočítávání krychlového obsahu *jistých* těles prostředky elementárními, odkazujeme ještě ke zprávě o tom v *Hoffmannově* „Zeitschrift für mathematischen und naturwissenschaftlichen Unterricht“, 19. Jahrgang, 1888, pag. 87. s nadpisem: „Prioritätsansprüche bezügl. des Neiloids“.

O základech perspektivy reliefní.

Napsal

Miloslav Pelíšek,

professor státní průmyslové školy v Plzni.

I. Přehled literární.

Relief jest hmotné znázornění daného prostoru a předmětů v něm se nacházejících, při němž jest rozměr do hloubky zákonitě zkrácen. Dle zákonů tohoto zkrácení rozeznáváme *relief antický* a *relief moderní*. Prvý nepodléhá zákonům perspektivním, nýbrž jest charakteristický svými více méně sploštěnými a jako by v půli useknutými tvary (Francouzové užívají pro takové tvary uměleckého výrazu: *ronde bosse*, *sciée en deux*). Reliefs takové, jakkoliv jsou jinak umělecky vysoce cennými, nevzbuzují žádných perspektivních klamů, jako reliefs moderní, jichž zakladatelem jest rovněž proslulý malíř a sochař *Laurentius Ghiberti*.